

Grund til at gøre det overfor Danmark, som vi jo hører til de Forenede Staters allerstørste Kunder. I 1920 købte vi saaledes for 753 Mill. Kr. i Amerika og solgte for 82 Mill. Kr., i 1921 indførte vi for 342 Mill. Kr. og udførte for 38 Mill. Kr. til Amerika, i 1922 importerede vi for 223 Mill. Kr. og eksporterede for 13 Mill. Kr., og i 1923 købte vi for 254 Mill. Kr. og solgte for 29 Mill. Kr. til de Forenede Stater. I alt har vi i disse 4 Aar sendt over Atlanterhavet 1 410 Mill. Kr., næsten 1½ Milliard Kr., til de Forenede Stater mere, end vi har taget tilbage fra dem. Vi hører altsaa til de Forenede Staters store og gode Kunder, idet vi solgte ganske faa Industrivarer til dem og lidt Smør, medens vi købte i udstrakt Grad Maskiner, Foderstoffer, Korn, Mel o. s. v. Det forekommer mig, at under disse Omstændigheder er det noget smaaligt af en saa stor Nation som de Forenede Stater at optræde paa den Maade, man nu optræder paa overfor de danske Foretagender. Industriraadet har protesteret, og man har vedtaget, at man ikke vil udlevere Forretningsbøger og Forretningshemmeligheder, og det kan man naturligvis ogsaa nægte, men den amerikanske Toldlov bestemmer, at for saa vidt et Land nægter at udlevere saadanne Oplysninger, kan Præsidenten forbyde Import af de paagældende Varer fra et saadant Land, saa det at nægte at give Oplysninger vil være det samme som at afskære sig fra Handel med de Forenede Stater. Jeg synes ogsaa, at det er hensynsløst ud fra det Synspunkt, at den ene Nation er saa stor og overmægtig i alle Henseender, medens den anden er saa lille og afmægtig i alle Forhold. Det kunde jo ikke nytte noget, om vi i de 4 Aar, vi har maattet slide amerikanske Støvler, som blev kastet herind til Dumping-Priser, havde indfundet os i Amerika og havde forlangt, at de amerikanske Fabrikker skulde udlevere deres Fabrikationshemmeligheder, og heller ikke om vi rejste til Minneapolis og forlangte af Dampmøllerne der, at de skulde udlevere deres Forretningsbøger og Kalkuler o. s. v., saa at vi kunde se deres Produktionsforhold, fordi der importeres saa meget amerikansk Hvedemel her til Lands. Vi vilde selvfølgelig blive afvist. Vi kan ingenting overfor dem i saa Henseende, medens de har den økonomiske og industrielle Magt, overhovedet al Magt. Men jeg synes ikke, det er i Overensstemmelse med den Værdighed, som en saa stor Nation som de Forenede Stater skulde være i Besiddelse af, at fare frem paa den Maade overfor et lille Land

som Danmark, og jeg kan heller ikke indrømme, at de har nogen Berettigelse dertil. Hvis Amerikanerne kom til os, fordi de vilde sikre sig, at Danmark betalte en ordentlig Arbejds løn, og at danske Arbejdere ikke arbejdede mere end 8 Timer, saa vilde jeg ikke sige saa meget til det, saa var det pænt af dem at tænke saa meget paa os. Men det er helt andre Kræfter, der regerer derovre. Amerikanerne er saamænd lige glade med, om danske Arbejdere tjener en god Arbejds løn, og om de arbejder 8 eller 14 Timer om Dagen. De ved meget godt — og i modsat Fald kunde det amerikanske Gesandtskab meddele dem det hver Dag —, at vi har faste og offentlig bekendte Lønninger her i Landet, og at der er afsluttet Lønoverenskomster mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne her i Landet. Det er ikke vanskeligt at faa at vide, hvad Arbejderne her i Landet tjener, eller hvor længe de arbejder. Naar Amerikanerne derfor kommer og begærer vore Forretningsbøger og Kalkuler udleveret, maa de have et andet Formaal; det kan ikke være af Hensyn til Arbejderne, det kan man være ganske overbevist om.

Jeg maa ogsaa sige i denne Forbindelse, at det forekommer mig, at de Forenede Stater har behandlet Danmark særdeles haardt i to andre Tilfælde, nemlig med Hensyn til Tolden paa Smør og med Hensyn til Udvandringen her fra Danmark til de Forenede Stater. Som jeg oplyste før, købte vi i 1920 for 753 Mill. Kr. Varer i Amerika og solgte til Amerika for 82 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at der var en Overskudshandel til Amerikas Fordel paa næsten 700 Mill. Kr., og i Slutningen af det Aar vedtog man i de Forenede Stater en Lov, hvorefter Tolden paa Smør forhøjedes til 8 Cents pr. engelsk Pund. Jeg kan ikke se rettere end, at det var en Lov, der særlig maatte være rettet mod Danmark, thi Danmark er et af de største smørekporterende Lande. De andre Lande, der kunde komme i Betragtning ved dette Skridt, laa saa langt under os med Hensyn til Smørekspport, at det først og fremmest maatte ramme os. Altsaa, til Tak for at vi havde købt for 700 Mill. Kr. mere hos Amerikanerne, end vi havde solgt til dem, lagde de denne meget høje Told af 8 Cents paa et Pund Smør.!

Det forekommer mig ogsaa, at man har behandlet os lovlig haardt med Hensyn til Indvandringen. Ved den Lov, man vedtog i Amerika i sidste Juni Maaned, ændrede man den hidtil gældende Bestemmelse, hvorefter der tillodes en aarlig dansk Indvandring, udgørende 3 pCt. af Antallet af Ind-